

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Kž I 733/05
28.06.2005. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Slobodana Gazivode, predsednika veća, Sonje Manojlović i Dragana Aćimovića, članova veća, sa savetnikom Svjetlanom Nikolić, kao zapisničarem, u krivičnom predmetu optuženog AA, zbog krivičnog dela omogućavanje uživanja opojnih droga iz čl.246. stav 2. u vezi stava 1. Krivičnog zakona Savezne Republike Jugoslavije, rešavajući o žalbama optuženog AA i njegovog branioca, advokata AB, izjavljenim protiv presude Okružnog suda u Zaječaru K.30/02 od 29.10.2002. godine, u sednici veća održanoj dana 28.06.2005. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJAJU SE kao neosnovane žalbe optuženog AA i njegovog branioca i presuda Okružnog suda u Zaječaru K.30/02 od 29.10.2002. godine POTVRĐUJE.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Okružnog suda u Zaječaru K.30/02 od 29.10.2002. godine oglašen je krivim optuženi AA zbog krivičnog dela omogućavanje uživanja opojnih droga iz čl.246. stav 2. u vezi stava 1. KZ SRJ i osuđen na kaznu zatvora u trajanju od 3 - tri meseca; optuženi je obavezan da plati na ime paušala 1.500,00 dinara i da nadoknadi troškove krivičnog postupka u iznosu od 10.500,00 dinara, sve u roku od 30 dana po pravnosnažnosti presude pod pretnjom prinudnog izvršenja; odlučeno je da se oduzima 14 tableta leka "Artan".

Protiv navedene presude izjavili su žalbe:

- optuženi AA, bez navođenja zakonskih razloga, ali iz sadržine žalbe proizilazi da se presuda pobija zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i odluke o kazni, s predlogom da bude oslobođen od krivične odgovornosti;

- branilac optuženog AA, advokat AB, zbog odluke o kazni, s predlogom da se pobijana presuda preinači izricanjem blaže kazne ili pak uslovne osude.

Republički javni tužilac je podneskom Ktž.874/05 od 10.05.2005. godine predložio da se odbiju kao neosnovane žalbe optuženog i njegovog branioca a prvostepena presuda potvrdi.

Vrhovni sud je u sednici veća razmotrio sve spise predmeta zajedno sa pobijanom presudom, pa je po oceni navoda žalbi našao:

Prvostepena presuda ne sadrži bitne povrede odredaba krivičnog postupka niti povrede krivičnog zakona na koje drugostepeni sud pazi po službenoj dužnosti (čl.380. stav 1. tač.1. i 2. ZKP).

Žalbom optuženog AA osporava se pravilnost utvrđenog činjeničnog stanja, pri čemu se ističe da je optuženi dao svedoku BB tablete za umirenje bolova pod nazivom "Artan", ne znajući kakav je to lek, pošto je po struci automehaničar i ne razume se u sastav leka.

Po nalaženju Vrhovnog suda žalbeni navodi su neosnovani. Ovo stoga što je optuženi na glavnom pretresu od 29.10.2002. godine na pitanje predsednika veća izjavio da zna da "Artan" spada u lek koji u sebi sadrži opojnu drogu. Osim toga, i svedok tada maloletni MM je naveo da je pre nekoliko godina koristio opojnu drogu "Artan" koju je nabavio od nekog čoveka iz Bosne. Stoga je očigledno da su optuženi a i svedoci VV i MM kojima je on dao tablete "Artan", znali da je to opojna droga kako pravilno utvrđuje prvostepeni sud (str.2. stav 2. i 3. obrazloženja presude).

Prema tome, činjenično stanje kako u pogledu činjenica koje čine obeležje krivičnog dela u pitanju tako i u pogledu onih koje se tiču psihičkog odnosa optuženog prema učinjenom delu pravilno je i potpuno utvrđeno, a kvalifikacijom dela po čl.246. stav 2. u vezi stava 1. KZ SRJ i krivični zakon je pravilno primenjen, o čemu su u pobijanoj presudi dati valjani razlozi na str.3. stav 3. obrazloženja.

Neosnovane su i žalbe optuženog i njegovog branioca i u pogledu odluke o kazni.

Prvostepeni sud je pravilno utvrdio i cenio sve okolnosti od značaja za odmeravanje kazne optuženom. Dat je odgovarajući značaj utvrđenim olakšavajućim i osobito olakšavajućim okolnostima - optuženi je priznao izvršenje krivičnog dela, delo je izvršeno januara meseca 2002. godine, tako da je od tada proteklo dosta vremena. Takođe, dat je odgovarajući značaj i ranijoj osuđivanosti optuženog i to više puta, od čega jedanput zbog krivičnog dela iz čl.245. stav 1. KZ SRJ. Stoga je odmerena kazna zatvora optuženom u trajanju od 3 - tri meseca srazmerna stepenu društvene opasnosti izvršenog krivičnog dela i krivične odgovornosti optuženog i nužna za ostvarivanje u zakonu predviđene svrhe kažnjavanja - čl.33. KZ SRJ.

Zato se suprotni žalbeni navodi optuženog sa predlogom oslobođenja od krivične odgovornosti i navodi njegovog branioca uz predlog izricanja uslovne osude, pokazuju neosnovanim.

Odluka o izrečenoj meri bezbednosti oduzimanja predmeta zasniva se na pravilnoj primeni odredbe čl.69. i čl.246. stav 3. KZ SRJ, pa se zakonitost i pravilnost izricanja iste ni žalbama optuženog i njegovog branioca ne dovodi u sumnju.

Sa svega napred izloženog, a na osnovu čl.388. ZKP, Vrhovni sud je odlučio kao u izreci presude.

Zapisničar, Predsednik veća-sudija,

Svjatlana Nikolić, s.r. Slobodan Gazivoda, s.r.

Za tačnost otpravka

vg